

Zadanie D: Parsowanie parametrów (20 punktów)

Napisz skrypt analizujący podane do niego argumenty i wypisujący na wyjściu:

- jeśli to wymagane (według parametrów opisanych poniżej) całe standardowe wejście
- w przedostatniej linii liczbę wystąpień opcji pomocy
- w ostatniej linii ciąg, oddzielonych spacją, nazw plików podanych według parametrów opisanych poniżej

Obsługiwane parametry (wszystkie mogą wystąpić wielokrotnie) to:

- -h lub --help opcja pomocy (zliczane dla przedostatniej linii)
- -f parametr plikowy. Po wystąpieniu -f kolejny argument interpretowany jest jako nazwa pliku
- --file argument plikowy. Bespośrednio po --file musi wystąpić znak = i nazwa pliku (bez rozdzielających spacji)
- -s lub --stdin flaga informująca, że standardowe wejście ma zostać wypisane. Brak takiej flagi oznacza, że standardowe wejście ma być zignorowane.
- Każdy inny parametr powinien zostać zignorowany

Jeśli parametr -f jest ostatni, albo po --file nie ma odpowiednio podanego parametru plikowego, to skrypt nic nie powinien wypisać, ale zakończyć się z kodem błędu 10.

Do obsługi bliżej nieokreślonej liczby parametrów przydatna może być komenda shift

W konstrukcji **case** przydatny może być fakt, że wzorce dopasowywane są jako globy. Ponadto można użyć | jako alternatywy dla całego wzorca, gdy kilka różnych wzorców ma mieć to samo działanie.

Uwaga:

- wysyłany plik powinien mieć rozszerzenie .sh
- na końcu skryptu w komentarzu ma się znaleźć imię i nazwisko autora rozwiązania
- plik powinien mieć uniksowe kodowanie końców linii (\n, a nie \r\n)

Przykład 1:

```
./skrypt.sh -f plik1 --help -h --file=plik2 -h
./skrypt.sh --file
echo $?
echo "test" | ./skrypt.sh --stdin --help

Wynik ciągu poleceń:
3
plik1 plik2
10
test
1
```